

BAREM

SUBIECTUL 1. VARIANTA II

ART. 184

- (1) Contractul de management și, respectiv, contractul de administrare încetează în următoarele situații:
- a) la expirarea perioadei pentru care a fost încheiat; 1P
 - b) la revocarea din funcție a managerului, în cazul nerealizării indicatorilor de performanță ai managementului spitalului public, prevăzuți în ordinul ministrului sănătății, timp de minimum un an, din motive imputabile acestuia, și/sau în situația existenței unei culpe grave ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor managerului; 2P
 - c) la revocarea din funcție a persoanelor care ocupă funcții specifice comitetului director în cazul nerealizării indicatorilor specifici de performanță prevăzuți în contractul de administrare, timp de minimum un an, din motive imputabile acestora, și/sau în situația existenței unei culpe grave ca urmare a neîndeplinirii obligațiilor acestora; 2P
 - d) prin acordul de voință al părților semnatare; 1P
 - e) la apariția unei situații de incompatibilitate sau conflict de interese prevăzute de lege; 1P
 - f) în cazul nerespectării termenului de înlăturare a motivelor de incompatibilitate ori de conflict de interese; 1P
 - g) la decesul sau punerea sub interdicție judecătorească a managerului; 1P
 - h) în cazul insolvenței, falimentului persoanei juridice, manager al spitalului; 1P
 - i) la împlinirea vârstei de pensionare prevăzute de lege; 1P
 - j) în cazul în care se constată abateri de la legislația în vigoare care pot constitui un risc iminent pentru sănătatea pacienților sau a salariaților; 1P
 - k) în cazul neacceptării de către oricare dintre membrii comitetului director a oricărei forme de control efectuate de instituțiile abilitate în condițiile legii; 1P
 - l) în cazul refuzului colaborării cu organele de control desemnate de instituțiile abilitate în condițiile legii; 1P
 - m) în cazul în care se constată abateri de la legislația în vigoare constatate de organele de control și instituțiile abilitate în condițiile legii; 1P
 - n) nerespectarea măsurilor dispuse de ministrul sănătății în domeniul politicii de personal și al structurii organizatorice sau, după caz, a măsurilor dispuse de ministrul/conducătorul instituției pentru spitalele din subordinea ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie; 1P
 - o) dacă se constată că managerul nu mai îndeplinește condițiile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare pentru exercitarea funcției de manager; 1P
 - p) în cazul existenței a 3 luni consecutive de plăți restante, a căror vechime este mai mare decât termenul scadent de plată, respectiv a arieratelor, în situația în care la data semnării contractului de management unitatea sanitară nu înregistrează arierate; 2P
 - q) în cazul nerespectării graficului de eşalonare a plăților arieratelor, asumat la semnarea contractului de management, în situația în care la data semnării contractului de management unitatea sanitară înregistrează arierate. 1P

BAREM
SUBIECTUL 2. VARIANTA C

8. Principalele măsuri organizatorice care trebuie luate de către comisia de inventariere sunt următoarele:

a) înainte de începerea operațiunii de inventariere să ia de la **4 P**
gestionarul răspunzător de gestiunea bunurilor o declarație scrisă din care să rezulte dacă:

- gestionează bunuri și în alte locuri de depozitare;
- în afara bunurilor entității respective are în gestiune și alte bunuri aparținând terților, primite cu sau fără documente;
- are plusuri sau lipsuri în gestiune, despre a căror cantitate ori valoare are cunoștință;
- are bunuri nerecepționate sau care trebuie expediate (livrate), pentru care s-au întocmit documentele aferente;
- a primit sau a eliberat bunuri fără documente legale;
- deține numerar sau alte hârtii de valoare rezultate din vânzarea bunurilor aflate în gestiunea sa;
- are documente de primire-eliberare care nu au fost operate în evidența gestiunii sau care nu au fost predate la contabilitate.

De asemenea, gestionarul va menționa în declarația scrisă felul, numărul și data ultimului document de intrare/ieșire a bunurilor în/din gestiune.

Declarația se datează și se semnează de către gestionarul răspunzător de gestiunea bunurilor și de către comisia de inventariere. Semnarea declarației de către gestionar se face în fața comisiei de inventariere;

b) să identifice toate locurile (încăperile) în care există bunuri **1 P**
ce urmează a fi inventariate;

c) să asigure închiderea și sigilarea spațiilor de depozitare, în **2 P**
prezența gestionarului, ori de câte ori se întrerup operațiunile de inventariere și se părăsește gestiunea.

Atunci când bunurile supuse inventarierii, gestionate de către o singură persoană, sunt depozitate în locuri diferite sau gestiunea are mai multe căi de acces, membrii comisiei care efectuează inventarierea trebuie să sigileze toate aceste locuri și căile lor de acces, cu excepția locului în care a început inventarierea, care se sigilează numai în cazul când inventarierea nu se termină într-o singură zi. La reluarea lucrărilor se verifică dacă sigiliul este intact; în caz contrar, acest fapt se va consemna într-un proces-verbal de constatare, care se semnează de către comisia de inventariere și de către gestionar, luându-se măsurile corespunzătoare.

Documentele întocmite de comisia de inventariere rămân în cadrul gestiunii inventariate în locuri special amenajate (fișete, casete, dulapuri etc.), încuiate și sigilate. Președintele comisiei de inventariere răspunde de operațiunea de sigilare;

d) să bareze și să semneze, la ultima operațiune, fișele de **2 P**
magazie, menționând data la care s-au inventariat bunurile, să vizeze documentele care privesc intrări sau ieșiri de bunuri, existente în

gestiune, dar neînregistrate, să dispună înregistrarea acestora în fișele de magazie și predarea lor la contabilitate, astfel încât situația scriptică a gestiunii să reflecte realitatea;

e) să verifice numerarul din casă și să stabilească suma încasărilor din ziua curentă, solicitând depunerea numerarului la casieria entității (la gestiunile cu vânzare cu amănuntul);

f) să controleze dacă toate instrumentele și aparatele de măsură sau de cântărire au fost verificate și dacă sunt în bună stare de funcționare;

g) în cazul în care gestionarul nu s-a prezentat la data și ora fixate pentru începerea operațiunilor de inventariere, comisia de inventariere sigilează gestiunea și comunică aceasta comisiei centrale sau administratorului, ordonatorului de credite sau altei persoane care are obligația gestionării entității, conform procedurilor proprii privind inventarierea. Aceste persoane au obligația să îl încunoștințeze imediat, în scris, pe gestionar despre reprogramarea inventarierii ce trebuie să se efectueze, indicând locul, ziua și ora fixate pentru începerea operațiunilor de inventariere.

BAREM SUBIECTUL 3 VAR II

Garantii

ART. 10

10 pct

Gestionarul are obligația de a constitui o garanție în numerar. Ministerele și celelalte organe centrale stabilesc, în funcție de natura și valoarea bunurilor gestionate, plafoanele valorice și condițiile în care este obligatorie și constituirea unor garanții suplimentare, constând din:

a) afectarea unor bunuri imobile sau bunuri mobile de folosință îndelungată, proprietate a gestionarului sau a unor terti, pentru garantarea față de agentul economic, autoritatea sau institutia publică, a acoperirii pagubelor ce s-ar cauza de gestionar; (la 15-07-1994 Litera a) a alin. (2) al art. 10 a fost modificată de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

b) obligații asumate de terti față de agentul economic, autoritatea sau institutia publică de a acoperi pagubele ce s-ar cauza de gestionar, fie integral, fie pentru o sumă determinată. (la 15-07-1994 Litera b) a alin. (2) al art. 10 a fost modificată de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

Garantia suplimentară prevăzută la alineatul precedent poate fi constituită și în numerar.

Ministerele și celelalte organe centrale pot extinde, în funcție de natura și valoarea bunurilor, obligația de a constitui garanții în condițiile prezentului capitol și asupra altor categorii de angajați care minuiesc bunuri, cu excepția celor ce primesc bunuri spre a le folosi în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu.

Nu este obligat să constituie garanție cel care înlocuiește temporar un gestionar sau cel caruia i se încredințează o gestiune pe o perioadă de cel mult 60 zile până la numirea unui gestionar.

ART. 11

Constituirea garanției se face prin contract încheiat în scris.

Garantiile reciproce între gestionari nu sînt admise. Aceeași persoană nu poate constitui garanții pentru mai mulți gestionari. Cel care constituie garanția va declara, în scris, dacă a mai constituit alte garanții.

Garantiile suplimentare se constituie înainte de încredințarea gestiunii.

ART. 12

Garantia în numerar va fi de minimum un salariu și de maximum trei salarii tarifare lunare ale gestionarului; ea nu va putea depăși valoarea bunurilor încredințate.

Pentru gestionarii retribuiți pe bază de cota procentuală, quantumul minim al garanției în numerar va fi echivalent cu câștigul mediu pe o lună, iar cel maxim cu câștigul mediu pe 3 luni.

0,5 P

0,5 P

ART. 13

IP

Garantia în numerar se retine în rate lunare de 1/10 din salariul tarifar lunar sau din câștigul mediu pe o luna, după caz. Dacă, din cauza altor retineri, ratele din contul garanției în numerar nu pot fi reținute, gestionarul este obligat să le depuna.

Pentru angajații temporari, alții decât cei prevăzuți la art. 10 alineatul ultim, precum și pentru angajații sezonieri, se vor putea stabili rate mai mari sau chiar obligativitatea depunerii, la încredințarea gestiunii, a garanției integrale în numerar.

ART. 14

IP

Ministerele și celelalte organe centrale stabilesc, în funcție de complexitatea gestiunilor și de natura și valoarea bunurilor, cuantumul garanțiilor în numerar între limitele prevăzute în articolul 12, precum și ratele la care se referă articolul 13 alineatul 2.

Ministerele și celelalte organe centrale pot stabili, în cazuri justificate, garanții în numerar sub minimul prevăzut în articolul 12 sau scutirea de garanție.

ART. 15

IP

Garantia în numerar va fi depusa de către agenții economici, autoritățile și instituțiile publice la Casa de Economii și Consemnatiuni sau la bănci, într-un cont special al agentului economic, al autorității ori al instituției publice respective. Garanțiile în numerar depuse la Casa de Economii și Consemnatiuni sau la bănci se înscriu într-un carnet de consemnare pe numele gestionarului. Carnetul de consemnare va fi păstrat în casieria agentului economic, autorității sau instituției publice în favoarea careia s-a constituit garanția.

Pentru garanția depusa în condițiile alin. 1, se acordă o dobândă anuală, stabilită de depozitarul garanției, care nu poate fi mai mică decât dobânda acordată pentru depozitele la termen pe un an.

(la 15-07-1994 Art. 15 a fost modificat de pct. 2 al art. unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

ART. 16

IP

Garantia în numerar și dobânda aferentă pot fi ridicate de către gestionarul titular al carnetului de consemnare la încetarea contractului sau de muncă sau la trecerea într-o funcție pentru care nu se cere garanție, în situația în care nu a cauzat o pagubă sau când paguba a fost acoperită în întregime. Agentul economic, autoritatea sau instituția publică sînt obligate, în aceste cazuri, să elibereze gestionarului, în termen de cel mult 10 zile, carnetul de consemnare împreună cu o comunicare către Casa de Economii și Consemnatiuni în care să se arate că titularul are dreptul să ridice garanția.

În cazul transferării gestionarului într-o altă funcție pentru care de asemenea se cere garanție, carnetul de consemnare în care au fost înscrise sumele depuse drept garanție va fi trecut la noul loc de muncă, procedindu-se, atunci când este cazul, potrivit articolului 20.

Cînd gestionarul a cauzat o paguba în gestiune la locul sau de muncă și aceasta nu se acopera integral în termen de o luna de la obtinerea titlului executoriu definitiv, agentul economic, autoritatea sau institutia publică se va despagubi din garantia în numerar constituita în favoarea sa.

În situația în care sumele depuse drept garantie au fost ridicate, în întregime sau în parte, de agentul economic, autoritatea sau institutia publică pentru a se despagubi, gestionarul este obligat să reintregească garantia în numerar în rate lunare de 1/3 din salariul tarifar sau din cîștigul mediu lunar, dispozițiile articolului 13 aplicîndu-se în mod corespunzător.

(la 15-07-1994 Art. 16 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

ART. 17

Casa de Economii și Consemnatiuni are obligația să elibereze sumele depuse drept garantie, după caz:

0,5 P

a) titularului carnetului de consemnare, pe baza comunicării făcute de agentul economic, autoritatea sau institutia publică și a prezentării carnetului;

b) agentului economic, autorității sau institutiei publice, pe baza cererii acestuia și a unei copii certificate de pe titlul executoriu definitiv obținut împotriva gestionarului.

(la 15-07-1994 Art. 17 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

ART. 18

În vederea constituirii garanției suplimentare, imobilele se evaluează în conformitate cu dispozițiile legale privind modul de stabilire a despăgubirilor pentru terenurile și construcțiile care trec în proprietatea statului prin expropriere.

Bunurile mobile se evaluează la 50% din prețul de vânzare cu amanuntul. În cazul în care bunurile mobile nu au pret de vânzare cu amanuntul, evaluarea se face de agentul economic, autoritatea sau institutia publică în favoarea careia este constituita garantia, care va consulta, în caz de necesitate, organe de specialitate.

(la 15-07-1994 Alin. (2) al art. 18 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

0,5 P

ART. 19

Pentru bunurile imobile constituite garanție, agentul economic, autoritatea sau institutia publică va cere inscripția ipotecii, care se va dispune pe baza cererii și a contractului de garanție.

1 P

(la 15-07-1994 Alin. (1) al art. 19 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

Bunurile mobile constituite garanție rămân în folosință gestionarului sau a tertului garant, după caz, și nu vor putea fi instrainate fără instiintarea prealabilă a agentului economic, autorității sau institutiei publice.

(la 15-07-1994 Alin. (2) al art. 19 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

În cazul în care bunurile constituite garanție sînt urmarite silit de alți creditori, gestionarul sau tertul garant, după caz, este obligat să instiinteze de îndată agentul economic, autoritatea sau institutia publică.

(la 15-07-1994 Alin. (3) al art. 19 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

În situația în care tertul garant n-a făcut această instiintare, el rămîne obligat să acopere pagubele ce s-ar cauza de gestionar în limita valorii bunurilor constituite garanție.

Orice micșorare a garanției atrage obligația reintregirii de îndată a acesteia.

ART. 20

Garantiile vor fi recalculat periodic în funcție de schimbările intervenite în salariul tarifar al gestionarului, precum și în specificul și valoarea bunurilor gestionate, procedindu-se la modificarea corespunzătoare a contractului de garanție.

În cazul în care, în urma recalculării, este necesară completarea garanției în numerar, se va proceda conform articolului 13. Dacă garanția în numerar depusă este mai mare decît garanția recalculată, diferența se va elibera, în termen de cel mult 10 zile, gestionarului.

În cazul în care, în urma recalculării, este necesară constituirea sau completarea garantiilor suplimentare, aceasta se face în termen de 60 zile de la data recalculării.

ART. 21

Dacă gestionarul nu constituie, nu completează sau nu aduce, după caz, garantiile corespunzătoare potrivit articolului 19 alineatul ultim și articolului 20 alineatul ultim sau dacă, din cauza altor retineri, ratele în contul garanției în numerar nu pot fi reținute și nici nu sînt depuse în condițiile articolului 13, se procedează la trecerea sa în alta funcție ori, dacă aceasta nu este posibil, la desfacerea contractului sau de muncă. În acest din urmă caz, privitor la drepturile angajatului se vor aplica dispozițiile din legislația muncii referitoare la desfacerea contractului de muncă, pentru motive ce nu sînt imputabile angajatului.

ART. 22

Garantiile suplimentare se urmaresc silit pe baza contractului de garantie și a titlului executoriu definitiv obținut împotriva gestionarului.

În cazul în care urmarirea silita a fost pornita de mai mulți creditori, agentul economic, autoritatea sau institutia publică în favoarea careia s-a constituit garantia suplimentara are drept de preferința asupra sumelor realizate prin valorificarea bunurilor constituite garantie, în condițiile privind creantele garantate prin ipoteca sau gaj prevăzute de dispozitiile legale referitoare la executarea silita a creanțelor banesti ale agentilor economici, autorităților sau instituțiilor publice împotriva persoanelor fizice.

(la 15-07-1994 Alin. (2) al art. 22 a fost modificat de pct. 1 al articolului unic din LEGEA nr. 54 din 8 iulie 1994, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 181 din 15 iulie 1994.)

BAREM
SUBIECTUL4. *VARIANTA II*

ART. 3

(1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) achiziție sau achiziție publică - achiziția de lucrări, de produse sau de servicii prin intermediul unui contract de achiziție publică de către una ori mai multe autorități contractante de la operatori economici desemnați de către acestea, indiferent dacă lucrările, produsele sau serviciile sunt destinate ori nu realizării unui interes public; *2 P*

b) acord-cadru - acordul încheiat în formă scrisă între una sau mai multe autorități contractante și unul ori mai mulți operatori economici care are ca obiect stabilirea termenilor și condițiilor care guvernează contractele de achiziție publică ce urmează a fi atribuite într-o anumită perioadă, în special în ceea ce privește prețul și, după caz, cantitățile avute în vedere; *2 P*

c) candidat - orice operator economic care a depus o solicitare de participare în cadrul unei proceduri de licitație restrânsă, negociere competitivă, dialog competitiv sau parteneriat pentru inovare ori care a fost invitat să participe la o procedură de negociere fără publicare prealabilă; *1 P*

d) concursuri de soluții - procedurile care permit autorității contractante să achiziționeze, în special în domeniul amenajării teritoriului și urbanismului, al arhitecturii și ingineriei sau al prelucrării datelor, un plan ori un proiect selectat de un juriu pe baze concurențiale, cu sau fără acordarea de premii; *2 P*

e) contract de achiziție publică - contractul cu titlu oneros, asimilat, potrivit legii, actului administrativ, încheiat în scris între unul sau mai mulți operatori economici și una ori mai multe autorități contractante, care are ca obiect execuția de lucrări, furnizarea de produse sau prestarea de servicii; *1 P*

f) contract de achiziție publică de produse - contractul de achiziție publică care are ca obiect achiziția de produse prin cumpărare, inclusiv cu plata în rate, închiriere, leasing cu sau fără opțiuni de cumpărare ori prin orice alte modalități contractuale în temeiul cărora autoritatea contractantă beneficiază de aceste produse, indiferent dacă dobândește sau nu proprietatea asupra acestora; contractul de achiziție publică de produse poate include, cu titlu accesoriu, lucrări ori operațiuni de amplasare și de instalare; *2 P*

g) contract de achiziție publică de servicii - contractul de achiziție publică care are ca obiect prestarea de servicii, altele decât cele care fac obiectul unui contract de achiziție publică de lucrări potrivit lit. m); *1 P*

h) documentația de atribuire - documentul achiziției care cuprinde cerințele, criteriile, regulile și alte informații necesare pentru a asigura operatorilor economici o informare completă, corectă și explicită cu privire la cerințe sau elemente ale achiziției, obiectul *1 P*

contractului și modul de desfășurare a procedurii de atribuire, inclusiv specificațiile tehnice ori documentul descriptiv, condițiile contractuale propuse, formatele de prezentare a documentelor de către candidați/ofertanți, informațiile privind obligațiile generale aplicabile;

i) ofertă alternativă - oferta care respectă cerințele minime și eventualele cerințe specifice prevăzute în documentele achiziției, dar care propune o soluție diferită într-o măsură mai mare sau mai mică; IP

j) operator economic - orice persoană fizică sau juridică, de drept public ori de drept privat, sau grup ori asociere de astfel de persoane, care oferă în mod licit pe piață executarea de lucrări și/sau a unei construcții, furnizarea de produse ori prestarea de servicii, inclusiv orice asociere temporară formată între două ori mai multe dintre aceste entități; IP

l) Sistemul electronic de achiziții publice, denumit în continuare SEAP - desemnează sistemul informatic de utilitate publică, accesibil prin internet la o adresă dedicată, utilizat în scopul aplicării prin mijloace electronice a procedurilor de atribuire și în scopul publicării anunțurilor la nivel național; IP

Obligațiile lucrătorilor

ART. 22 1 P

Fiecare lucrător trebuie să își desfășoare activitatea, în conformitate cu pregătirea și instruirea sa, precum și cu instrucțiunile primite din partea angajatorului, astfel încât să nu expună la pericol de accidentare sau îmbolnăvire profesională atât propria persoană, cât și alte persoane care pot fi afectate de acțiunile sau omisiunile sale în timpul procesului de muncă.

ART. 23 9 P

(1) În mod deosebit, în scopul realizării obiectivelor prevăzute la art. 22, lucrătorii au următoarele obligații:

- a) să utilizeze corect mașinile, aparatura, uneltele, substanțele 1 P periculoase, echipamentele de transport și alte mijloace de producție;
- b) să utilizeze corect echipamentul individual de protecție acordat și, după utilizare, să îl înapoieze sau să îl pună la locul destinat pentru păstrare;
- c) să nu procedeze la scoaterea din funcțiune, la modificarea, schimbarea 1 P sau înlăturarea arbitrară a dispozitivelor de securitate proprii, în special ale mașinilor, aparaturii, uneltelor, instalațiilor tehnice și clădirilor, și să utilizeze corect aceste dispozitive;
- d) să comunice imediat angajatorului și/sau lucrătorilor desemnați orice 1 P situație de muncă despre care au motive întemeiate să o considere un pericol pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, precum și orice deficiență a sistemelor de protecție;
- e) să aducă la cunoștință conducătorului locului de muncă și/sau 1 P angajatorului accidente suferite de propria persoană;
- f) să coopereze cu angajatorul și/sau cu lucrătorii desemnați, atât timp 1 P cât este necesar, pentru a face posibilă realizarea oricăror măsuri sau cerințe dispuse de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari, pentru protecția sănătății și securității lucrătorilor;
- g) să coopereze, atât timp cât este necesar, cu angajatorul și/sau cu 1 P lucrătorii desemnați, pentru a permite angajatorului să se asigure că mediul de muncă și condițiile de lucru sunt sigure și fără riscuri pentru securitate și sănătate, în domeniul său de activitate;
- h) să își însușească și să respecte prevederile legislației din domeniul 1 P securității și sănătății în muncă și măsurile de aplicare a acestora;
- i) să dea relațiile solicitate de către inspectorii de muncă și inspectorii sanitari. 1 P

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) se aplică, după caz, și celorlalți participanți la procesul de muncă, potrivit activităților pe care aceștia le desfășoară.

BAREM SUBIECTUL 6. VARIANTA II.

Obligațiile administratorului, conducătorului instituției, utilizatorului și salariațului

ART. 19

Administratorul sau conducătorul instituției, după caz, are următoarele obligații principale:

- a) să stabilească, prin dispoziții scrise, responsabilitățile și modul de organizare pentru apărarea împotriva incendiilor în unitatea sa, să le actualizeze ori de câte ori apar modificări și să le aducă la cunoștință salariaților, utilizatorilor și oricăror persoane interesate; 1 P
- b) să asigure identificarea, evaluarea și implementarea măsurilor de apărare împotriva incendiilor conform criteriilor stabilite; 0,5 P
- c) să solicite și să obțină avizele și autorizațiile de securitate la incendiu, prevăzute de lege, și să asigure respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării acestora; 1 P
- d) să permită, în condițiile legii, executarea controalelor și a inspecțiilor de prevenire împotriva incendiilor, să prezinte documentele și informațiile solicitate și să nu îngreuneze sau să obstrucționeze în niciun fel efectuarea acestora; 1 P
- e) să permită alimentarea cu apă a autospecialelor de intervenție în situații de urgență; 0,5 P
- f) să întocmească, să actualizeze permanent și să transmită inspectoratului lista cu substanțele periculoase, clasificate potrivit legii, utilizate în activitatea sa sub orice formă, cu mențiuni privind: proprietățile fizico-chimice, codurile de identificare, riscurile pe care le prezintă pentru sănătate și mediu, mijloacele de protecție recomandate, metodele de intervenție și prim ajutor, substanțele pentru stingere, neutralizare sau decontaminare; 1 P
- g) să elaboreze instrucțiunile de apărare împotriva incendiilor și să stabilească atribuțiile ce revin salariaților la locurile de muncă; 0,5 P
- h) să verifice dacă salariații cunosc și respectă instrucțiunile necesare privind măsurile de apărare împotriva incendiilor și să verifice respectarea acestor măsuri semnalate corespunzător prin indicatoare de avertizare de către persoanele din exterior care au acces în unitatea sa; 1 P
- i) să asigure constituirea, conform art. 12 alin. (2), cu avizul inspectoratului, a serviciului de urgență privat, precum și funcționarea acestuia conform reglementărilor în vigoare ori să încheie contract cu un alt serviciu de urgență voluntar sau privat, capabil să intervină operativ și eficace pentru stingerea incendiilor; 1 P
- j) să solicite și să obțină avizele de înființare și pentru sectoarele de competență ale serviciului privat pentru situații de urgență și să asigure respectarea condițiilor care au stat la baza eliberării acestora; 1 P
- k) să asigure întocmirea și actualizarea planurilor de intervenție și condițiile pentru aplicarea acestora în orice moment; 0,5 P

- l) să permită, la solicitare, accesul forțelor inspectoratului în unitatea sa în scop de recunoaștere, instruire sau de antrenament și să participe la exercițiile și aplicațiile tactice de intervenție organizate de acesta; 1 P
- m) să asigure utilizarea, verificarea, întreținerea și repararea mijloacelor de apărare împotriva incendiilor cu personal atestat, conform instrucțiunilor furnizate de proiectant; 0,5 P
- n) să asigure pregătirea și antrenarea serviciului de urgență privat pentru intervenție; 0,5 P
- o) să asigure și să pună în mod gratuit la dispoziție forțelor chemate în ajutor mijloacele tehnice pentru apărare împotriva incendiilor și echipamentele de protecție specifice riscurilor care decurg din existența și funcționarea unității sale, precum și antidotul și medicamentele pentru acordarea primului ajutor; 1 P
- p) să stabilească și să transmită către transportatorii, distribuitorii și utilizatorii produselor sale regulile și măsurile de apărare împotriva incendiilor, specifice acestora, corelate cu riscurile la utilizarea, manipularea, transportul și depozitarea produselor respective; 1 P
- q) să informeze de îndată, prin orice mijloc, inspectoratul despre izbucnirea și stingerea cu forțe și mijloace proprii a oricărui incendiu, iar în termen de 3 zile lucrătoare să completeze și să trimită acestuia raportul de intervenție; 1 P
- r) să utilizeze în unitatea sa numai mijloace tehnice de apărare împotriva incendiilor, certificate conform legii; 0,5 P
- s) să îndeplinească orice alte atribuții prevăzute de lege privind apărarea împotriva incendiilor. 0,5 P

BAREM SUBIRCT 7. VARIANTA 2

Timpul de muncă

SECȚIUNEA 1

Durata timpului de muncă

ART. 111

Timpul de muncă reprezintă orice perioadă în care salariatul prestează munca, se află la dispoziția angajatorului și îndeplinește sarcinile și atribuțiile sale, conform prevederilor contractului individual de muncă, contractului colectiv de muncă aplicabil și/sau ale legislației în vigoare.

1 pct

ART. 112

(1) Pentru salariații angajați cu normă întreagă durata normală a timpului de muncă este de 8 ore pe zi și de 40 de ore pe săptămână.

(2) În cazul tinerilor în vârstă de până la 18 ani durata timpului de muncă este de 6 ore pe zi și de 30 de ore pe săptămână.

1 pct

ART. 113

(1) Repartizarea timpului de muncă în cadrul săptămânii este, de regulă, uniformă, de 8 ore pe zi timp de 5 zile, cu două zile de repaus.

(2) În funcție de specificul unității sau al muncii prestate, se poate opta și pentru o repartizare inegală a timpului de muncă, cu respectarea duratei normale a timpului de muncă de 40 de ore pe săptămână.

2 pct

ART. 114

(1) Durata maximă legală a timpului de muncă nu poate depăși 48 de ore pe săptămână, inclusiv orele suplimentare.

(2) Prin excepție, durata timpului de muncă, ce include și orele suplimentare, poate fi prelungită peste 48 de ore pe săptămână, cu condiția ca media orelor de muncă, calculată pe o perioadă de referință de 4 luni calendaristice, să nu depășească 48 de ore pe săptămână.

(3) Pentru anumite activități sau profesii stabilite prin contractul colectiv de muncă aplicabil, se pot negocia, prin contractul colectiv de muncă respectiv, perioade de referință mai mari de 4 luni, dar care să nu depășească 6 luni.

(4) Sub rezerva respectării reglementărilor privind protecția sănătății și securității în muncă a salariaților, din motive obiective, tehnice sau privind organizarea muncii, contractele colective de muncă pot prevedea derogări de la durata perioadei de referință stabilite la alin. (3), dar pentru perioade de referință care în niciun caz să nu depășească 12 luni.

(5) La stabilirea perioadelor de referință prevăzute la alin. (2)-(4) nu se iau în calcul durata concediului de odihnă anual și situațiile de suspendare a contractului individual de muncă.

(6) Prevederile alin. (1)-(4) nu se aplică tinerilor care nu au împlinit vârsta de 18 ani.

2 pct

ART. 115

2 pct

(1) Pentru anumite sectoare de activitate, unități sau profesii se poate stabili prin negocieri colective sau individuale ori prin acte normative specifice o durată zilnică a timpului de muncă mai mică sau mai mare de 8 ore.

(2) Durata zilnică a timpului de muncă de 12 ore va fi urmată de o perioadă de repaus de 24 de ore.

ART. 116

2 pct

(1) Modul concret de stabilire a programului de lucru inegal în cadrul săptămânii de lucru de 40 de ore, precum și în cadrul săptămânii de lucru comprimate va fi negociat prin contractul colectiv de muncă la nivelul angajatorului sau, în absența acestuia, va fi prevăzut în regulamentul intern.

(2) Programul de lucru inegal poate funcționa numai dacă este specificat expres în contractul individual de muncă.

ART. 117

1 pct

Programul de muncă și modul de repartizare a acestuia pe zile sunt aduse la cunoștință salariaților și sunt afișate la sediul angajatorului.

ART. 118

2 pct

(1) Angajatorul poate stabili programe individualizate de muncă, cu acordul sau la solicitarea salariatului în cauză.

(2) Programele individualizate de muncă presupun un mod de organizare flexibil a timpului de muncă.

(3) Durata zilnică a timpului de muncă este împărțită în două perioade: o perioadă fixă în care personalul se află simultan la locul de muncă și o perioadă variabilă, mobilă, în care salariatul își alege orele de sosire și de plecare, cu respectarea timpului de muncă zilnic.

(4) Programul individualizat de muncă poate funcționa numai cu respectarea dispozițiilor art. 112 și 114.

ART. 119

2 pct

(1) Angajatorul are obligația de a ține la locul de muncă definit potrivit art. 16¹ evidența orelor de muncă prestate zilnic de fiecare salariat, cu evidențierea orelor de începere și de sfârșit ale programului de lucru, și de a supune controlului inspectorilor de muncă această evidență, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(2) Pentru salariații mobili și salariații care desfășoară muncă la domiciliu, angajatorul ține evidența orelor de muncă prestate zilnic de fiecare salariat în condițiile stabilite cu salariații prin acord scris, în funcție de activitatea specifică desfășurată de către aceștia.

(la 13-04-2018 Articolul 119 din Secțiunea 1 , Capitolul I , Titlul III a fost modificat de Punctul 4, ARTICOL UNIC din LEGEA nr. 88 din 4 aprilie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 315 din 10 aprilie 2018)

SECȚIUNEA a 2-a

Munca suplimentară

ART. 120

(1) Munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă săptămânal, prevăzută la art. 112, este considerată muncă suplimentară.

(2) Munca suplimentară nu poate fi efectuată fără acordul salariatului, cu excepția cazului de forță majoră sau pentru lucrări urgente destinate